

Урядовий офіс координації європейської та євроатлантичної інтеграції Секретаріату
Кабінету Міністрів України

Переклад затверджений

Заступник генерального директора
Урядового офісу координації європейської
та євроатлантичної інтеграції

Секретаріату Кабінету Міністрів України
(найменування посади)

07 вересня 2020 р.

(підпис)

О. В. Генчев
(ініціали та прізвище)

01991L0477 — UA — 13.06.2017 — 002.001

Цей текст слугує суто засобом документування і не має юридичної сили. Установи Союзу не несуть жодної відповідальності за його зміст. Автентичні версії відповідних актів, включно з їхніми преамбулами, опубліковані в Офіційному віснику Європейського Союзу і доступні на EUR-Lex. Зазначені офіційні тексти безпосередньо доступні за посиланнями, вставленими в цей документ

► **V**

ДИРЕКТИВА РАДИ

від 18 червня 1991 року

про контроль за придбанням зброї та володінням нею

(91/477/ЄЕС)

(ОБ L 256 13.09.1991, с. 51)

Зі змінами, внесеними:

	Офіційний вісник		
	№	сторінка	дата
► M1 ДИРЕКТИВОЮ ЄВРОПЕЙСЬКОГО ПАРЛАМЕНТУ І РАДИ 2008/51/ЄС від 21 травня 2008 року	L 179	5	08.07.2008
► M2 ДИРЕКТИВОЮ ЄВРОПЕЙСЬКОГО ПАРЛАМЕНТУ І РАДИ (ЄС) № 2017/853 Текст стосується ЄЄП від 17 травня 2017 року	L 137	22	24.05.2017

Зі змінами, внесеними:

► **C1** Виправленням, ОБ L 054, 05.03.1993, с. 22 (1991/477)

Цей текст слугує суто засобом документування і не має юридичної сили. Установи Союзу не несуть жодної відповідальності за його зміст. Автентичні версії відповідних актів, включно з їхніми преамбулами, опубліковані в Офіційному віснику Європейського Союзу і доступні на EUR-Lex. Зазначені офіційні тексти безпосередньо доступні за посиланнями, вставленими в цей документ

[►В](#)

ДИРЕКТИВА РАДИ
від 18 червня 1991 року
про контроль за придбанням зброї та володінням нею
 ([91/477/ЄЕС](#))
 (ОВ L 256 13.09.1991, с. 51)

Зі змінами, внесеними:

		Офіційний вісник		
		№	сторінка	дата
►M1	ДИРЕКТИВОЮ ЄВРОПЕЙСЬКОГО ПАРЛАМЕНТУ І РАДИ 2008/51/ЄС від 21 травня 2008 року.	L 179	5	08.07.2008
►M2	ДИРЕКТИВОЮ ЄВРОПЕЙСЬКОГО ПАРЛАМЕНТУ І РАДИ (ЄС) № 2017/853 Текст стосується СЕП від 17 травня 2017 року.	L 137	22	24.05.2017

Із виправленнями, внесеними:

[►С1](#)

[Виправленням, ОВ L 054, 05.03.1993, с. 22 \(1991/477\).](#)

[▼В](#)

ДИРЕКТИВА РАДИ
від 18 червня 1991 року
про контроль за придбанням зброї та володінням нею
 (91/477/ЄЕС)

ГЛАВА 1
Сфера застосування

[▼M2](#)

Стаття 1

1. Для цілей цієї Директиви застосовують такі терміни та означення:

- (1) «вогнепальна зброя» означає будь-яку переносну ствольну зброю, яка призначена або може бути пристосована для викидання дробу, кулі або снаряду за рахунок згорання металюї вибухової

речовини, за винятком зброї, яка не належить до цього означення внаслідок однієї з причин, перелік яких подано в частині III додатка I. Класифікацію вогнепальної зброї подано в частині II додатка I.

Вважається що об'єкт можна пристосувати для викидання кулі, дробу або снаряду за рахунок згорання металюної вибухової речовини, якщо:

- (a) він має вигляд вогнепальної зброї, та
 - (b) він може бути таким чином пристосований завдяки його конструкції або матеріалу, з якого він виготовлений;
- (2) «основна частина» означає ствол, рамку, ствольну коробку, враховуючи верхній і нижній елементи ствольної коробки, за наявності, барабан, затвор будь-якого типу, які, будучи окремими предметами, включені до категорії вогнепальної зброї, на якій вони закріплені або призначені для закріплення;
 - (3) «боєприпаси» означає унітарний патрон або його частини, у тому числі патронні гільзи, капсулі, порох, кулі або снаряди, які використовують у вогнепальній зброї, за умови, що такі частини самі вимагають отримання дозволу у відповідній державі-члені;
 - (4) «попереджувальна та сигнальна зброя» означає пристрої із запобіжним елементом ствола, призначені для стрільби лише холостими патронами, подразнюючими речовинами, іншими активними речовинами або сигнальними піротехнічними патронами, та які не можуть бути пристосовані для викидання дробу, кулі або снаряду за рахунок згорання металюної вибухової речовини;
 - (5) «вихолощена зброя» означає вогнепальну зброю, спеціально пристосовану виключно для стрільби холостими патронами під час використання в театральних спектаклях, фотосесіях, зйомках фільмів, записях телевізійних програм, історичних реконструкціях, парадах, спортивних подіях та тренуваннях;
 - (6) «деактивована вогнепальна зброя» означає вогнепальну зброю, приведену до стану, який повністю виключає можливість її використання за призначенням, шляхом деактивації, що забезпечує повну непридатність основних частин вогнепальної зброї та відсутність можливості їх від'єднати, замінити чи модифікувати у такий спосіб, що дозволив би будь-яким чином знову активувати вогнепальну зброю.
 - (7) «музей» означає відкриту для населення постійно діючу установу, що слугує суспільству та його розвитку, яка придбаває, зберігає, досліджує та експонує вогнепальну зброю, її основні частини або боєприпаси в історичних, культурних, наукових, технічних, навчальних, рекреаційних цілях або цілях збереження культурної спадщини, та визнану як таку відповідною державою-членом;
 - (8) «колекціонер» означає фізичну або юридичну особу, яка присвятила себе збиранню, зберіганню зброї, її основних частин або боєприпасів в історичних, культурних, наукових, технічних, навчальних, рекреаційних цілях або цілях збереження культурної спадщини, та визнану як таку відповідною державою-членом;
 - (9) «зброяр» означає будь-яку фізичну або юридичну особу, чия професійна діяльність чи бізнес повністю або частково полягає у:
 - (a) виготовленні, торгівлі, обміні, здачі в оренду, ремонті, модифікації або пристосуванні вогнепальної зброї або її основних частин;
 - (b) виготовленні, торгівлі, обміні, модифікації або пристосуванні боєприпасів;
 - (10) «брокер» означає фізичну або юридичну особу іншу, ніж зброяр, торгівля чи бізнес якої повністю або частково полягає у:
 - (a) обговоренні чи організації операцій з метою купівлі, продажу або постачання вогнепальної зброї, її основних частин або боєприпасів;
 - (b) організації передачі вогнепальної зброї, її основних частин або боєприпасів у межах однієї держави-члена, з однієї держави-члена до іншої, з держави-члена до третьої країни або з третьої країни до держави-члена;
 - (11) «незаконне виготовлення» означає виготовлення або складання вогнепальної зброї, її основних частин та боєприпасів:
 - (a) з будь-якої основної частини такої вогнепальної зброї, яка стала об'єктом незаконного обігу;
 - (b) без дозволу, виданого відповідно до статті 4 компетентним органом держави-члена, на території якої відбувається виготовлення або складання; або
 - (c) без маркування вогнепальної зброї під час її виготовлення відповідно до статті 4;

- (12) «незаконний обіг» означає придбання, продаж, постачання, перевезення або передачу вогнепальної зброї, її основних частин або боєприпасів з території або через територію однієї держави-члена на територію іншої держави-члена, якщо будь-яка із зазначених держав-членів не надала дозвіл на такий обіг відповідно до цієї Директиви або якщо вогнепальна зброя, її основні частини або боєприпаси не були марковані відповідно до статті 4;
- (13) «відстеження» означає систематичне простежування маршруту зброї та, в разі можливості, її основних частин і боєприпасів від виробника до покупця з метою надання допомоги компетентним органам держав-членів у виявленні, розслідуванні та проведенні аналізу незаконного виробництва та незаконного обігу.

2. Для цілей цієї Директиви особа вважається резидентом країни, зазначеної в адресі офіційного документа, в якому вказане місце її проживання, такого як паспорт або національне посвідчення особи, що під час перевірки з приводу придбання зброї чи володіння нею подавався компетентному органу держави-члена, або зброяру, або брокеру. Якщо адреса особи не фігурує в її паспорті або національному посвідченні особи, країну її проживання можна визначити на основі будь-якого іншого офіційного підтвердження місця проживання, визнаного відповідною державою-членом.

3. «Європейську картку на вогнепальну зброю» видають за заявою компетентні органи держави-члена особі, яка на законних підставах стала власником та користувачем вогнепальної зброї. Вона повинна бути дійсною протягом максимального строку 5 років, який може бути подовжено, та повинна містити інформацію, визначену в додатку II. Картка не повинна передаватися іншій особі, і в ній повинна бути зазначена вогнепальна зброя, якою володіє та якою користується володілець картки. Картка повинна завжди бути в особі, у користуванні якої перебуває вогнепальна зброя, а будь-які зміни у володінні або в характеристиках вогнепальної зброї, а також її втрата чи крадіжка повинні бути зазначені в картці.

Стаття 2

1. Ця Директива не обмежує застосування національних положень щодо володіння і носіння зброї, мисливства та спортивної стрільби, з використанням зброї, яку законно придбали та якою законно володіють відповідно до цієї Директиви.

2. Ця Директива не застосовується до придбання зброї і боєприпасів та володіння зброєю і боєприпасами збройними силами, поліцією або органами публічної влади відповідно до національного права. Також вона не застосовується до передачі зброї, яка регулюється Директивою Європейського Парламенту і Ради 2009/43/ЄС ([1](#)).

[▼B](#)

Стаття 3

Держави-члени можуть ухвалювати у своєму законодавстві положення, що є більш суворими ніж положення, передбачені цією Директивою, за умови збереження прав, наданих резидентам держав-членів на підставі статті 12 (2).

ГЛАВА 2

Гармонізація законодавства про вогнепальну зброю

[▼M1](#)

Стаття 4

[▼M2](#)

1. Що стосується вогнепальної зброї, виготовленої або імпортованої до Союзу 14 вересня 2018 року або після цієї дати, держави-члени повинні забезпечити, щоб будь-яка така вогнепальна зброя, або будь-яка її основна частина, що були введені в обіг на ринку, були:

- (a) забезпечені чітким, стійким та унікальним маркуванням відразу після виготовлення та найпізніше перед їх введенням в обіг на ринку, або відразу після імпортування до Союзу; та
- (b) зареєстровані відповідно до цієї Директиви відразу після виготовлення та найпізніше перед їх введенням в обіг на ринку, або відразу після імпортування до Союзу.

2. Унікальне маркування, зазначене в пункті (a) параграфу 1, повинно включати назву виробника або бренду, країну або місце виготовлення, серійний номер та рік виготовлення, якщо його ще не включено до серійного номера, та, якщо це можливо, модель. Це положення не обмежує прикріплення чи нанесення торговельної марки виробника. Якщо основна частина має надто малий розмір, щоб її було марковано

відповідно до цієї статті, його її бути марковано щонайменше серійним номером або буквено-цифровим чи цифровим кодом.

Вимоги до маркування для вогнепальної зброї або основних частин, що мають особливе історичне значення, визначаються відповідно до національного права.

Держави-члени забезпечують, щоб кожне базове пакування повнокомплектних боєприпасів було марковане в такий спосіб, щоб воно містило назву виробника, ідентифікаційний номер партії, калібр та тип боєприпасів.

Для цілей параграфу 1 та цього параграфу, держави-члени можуть за власним вибором застосовувати положення Конвенція про взаємне визнання маркування про проведення випробувань ручної вогнепальної зброї від 1 липня 1969 року.

Крім того, держави-члени забезпечують, щоб на момент передачі з державних запасів у постійне цивільне використання вогнепальну зброю або її основні частини було марковано унікальним маркуванням, передбаченим у параграфі 1, яке б дозволяло ідентифікувати організацію, що здійснила передачу.

2а. Комісія ухвалює імплементаційні акти, які встановлюють технічні специфікації для маркування. Такі імплементаційні акти ухвалюють відповідно до експертної процедури, зазначеної у статті 13b (2).

3. Кожна держава-член повинна запровадити систему регулювання діяльності зброярів і брокерів. Такі системи повинні включати щонайменше такі заходи:

- (a) реєстрацію зброярів і брокерів, які ведуть діяльність на території відповідної держави-члена;
- (b) надання ліцензій або дозволів на діяльність зброярів та брокерів на території відповідної держави-члена; та
- (c) перевірку особистої і професійної доброчесності, а також належних професійних якостей відповідного зброяря чи брокера. У разі юридичної особи повинна проводитися перевірка як юридичної особи, так і фізичної особи чи осіб, які керують підприємством.

▼M1

4. Держави-члени до 31 грудня 2014 року повинні забезпечити створення і ведення централізованої чи децентралізованої комп'ютеризованої системи обліку даних, яка гарантуватиме уповноваженим органам доступ до системи обліку даних, до якої повинно бути внесено кожну одиницю вогнепальної зброї, на яку поширюється дія цієї Директиви.

►M2

У системі обліку даних повинна реєструватися вся інформація щодо вогнепальної зброї для відстеження та ідентифікації такої вогнепальної зброї, зокрема:

- (a) тип, марка, модель, калібр та серійний номер кожної одиниці вогнепальної зброї, а також унікальне маркування, нанесене на рамку або ствольну коробку як єдине маркування відповідно до параграфу 1, яке слугує унікальним ідентифікатором кожної одиниці вогнепальної зброї;
- (b) серійний номер або унікальне маркування, нанесене на основні частини, якщо воно відрізняється від маркування на рамці або ствольній коробці кожної одиниці вогнепальної зброї;
- (c) назви та адреси постачальників та осіб, які придбавають вогнепальну зброю або володіють нею, а також відповідна дата або дати; та
- (d) будь-які пристосування або модифікації вогнепальної зброї, що призводять до зміни її категорії або підкатегорії, враховуючи її сертифіковану деактивацію або знищення та відповідні дату або дати.

Держави-члени повинні забезпечити, щоб компетентні органи зберігали у системах обліку даних записи про вогнепальну зброю та її основні частини, враховуючи пов'язані з цим персональні дані, протягом періоду 30 років після знищення відповідної вогнепальної зброї або її основних частин.

Записи про вогнепальну зброю та її основні частини, зазначені в першому підпараграфі цього параграфу, та пов'язані з ними персональні дані повинні бути доступними для:

- (a) органів, що відповідають за надання чи відкликання дозволів, зазначених в статті 6 або 7, або органів, компетентних у справах про порушення митних правил, протягом строку 10 років після знищення відповідної вогнепальної зброї або її основних частин; та
- (b) органів, що відповідають за запобігання, розслідування, виявлення та переслідування кримінальних правопорушень або виконання кримінальних покарань, протягом строку 30 років після знищення відповідної вогнепальної зброї або її основних частин.

Держави-члени повинні забезпечити видалення персональних даних із систем обліку даних після завершення строків, визначених в другому і третьому підпараграфі. Це положення застосовується без обмеження випадків, коли персональні дані були передані органу, що відповідає за запобігання, розслідування, виявлення або переслідування кримінальних правопорушень або виконання кримінальних покарань, та якщо такі дані використовуються в цьому специфічному контексті, або іншим органам, відповідальним за суміжні цілі, передбачені національним правом. У таких випадках опрацювання таких даних компетентними органами регулюється національним правом відповідної держави-члена з повним дотриманням законодавства Союзу, зокрема, законодавства про захист даних. ◀

▼M2

Протягом усього строку своєї діяльності зброярі та брокери повинні вести реєстр, у який кожна одиниця вогнепальної зброї або кожна її основна частина, що підпадає під дію цієї Директиви, яку вони отримують або збувають, заноситься разом із даними, які дають змогу ідентифікувати та простежити вогнепальну зброю або її основну частину, зокрема їхній тип, марку, модель, калібр або серійний номер, а також імена й адреси їхніх постачальників та осіб, які їх придбавають.

У разі припинення своєї діяльності зброярі та брокери повинні передавати такий реєстр національним органам, відповідальним за передбачені в першому підпараграфі системи обліку даних.

Держави-члени повинні забезпечити, щоб зброярі та брокери, що мають осідок на їхній території, подавали без зайвої затримки національним компетентним органам звіти про операції з вогнепальною зброєю або її основними частинами, щоб зброярі та брокери мали електронний зв'язок із цими органами для таких цілей звітування та щоб відразу після отримання інформації про такі операції системи обліку даних актуалізувалися.

5. Держави-члени повинні забезпечити, щоб усю вогнепальну зброю можливо було в будь-який момент часу пов'язати з її власником.

Стаття 4а

Без обмеження статті 3, держави-члени повинні дозволяти придбання вогнепальної зброї та володіння нею лише особам, яким було надано ліцензію або, що стосується вогнепальної зброї категорії С, які отримали спеціальний дозвіл на придбання або володіння такою вогнепальною зброєю відповідно до національного права.

▼M2

▼M2

Стаття 5

1. Без обмеження статті 3, держави-члени повинні дозволяти придбання вогнепальної зброї та володіння нею лише особам, які мають достатні підстави та які:

- (а) досягли віку щонайменше 18 років, крім випадків придбання вогнепальної зброї в інший спосіб ніж шляхом купівлі, та володіння вогнепальною зброєю для мисливства та спортивної стрільби, за умови, що в такому випадку особи віком менше 18 років мають дозвіл батьків або займаються такою діяльністю під керівництвом батьків або дорослої особи, що має дійсну ліцензію на вогнепальну зброю або на мисливство, або займається такою діяльністю в ліцензованому чи іншим чином схваленому тренувальному центрі, а один із батьків або доросла особа, яка має дійсну ліцензію на вогнепальну зброю або мисливство, несе відповідальність за належне зберігання зброї відповідно до статті 5а; та
- (б) не здатні становити загрозу для самих себе або інших осіб, громадського порядку або громадської безпеки; факт засудження за навмисний злочин із застосуванням насилля вважається ознакою такої загрози.

2. Держави-члени повинні запровадити систему моніторингу, яка може функціонувати на постійній чи непостійній основі, для забезпечення того, щоб умови надання дозволу, встановлені національним правом, виконувалися протягом усієї тривалості дії дозволу та, між іншим, щоб оцінювалася відповідна медична та психологічна інформація. Конкретні заходи повинні визначатися відповідно до національного права.

Якщо якась із умов надання дозволу припиняє виконуватися, держави-члени повинні відкликати відповідний дозвіл.

Держави-члени не можуть заборонити особам, які проживають на їхній території, володіти вогнепальною зброєю, придбаною на території іншої держави-члена, якщо вони не заборонили придбання цього типу вогнепальної зброї на своїй території.

3. Держави-члени повинні забезпечувати, щоб дозвіл на придбання вогнепальної зброї та дозвіл на володіння вогнепальною зброєю категорії В був відкликаний, якщо виявиться, що особа, якій було надано

дозвіл, володіє магазином, який можна поставити на напівавтоматичну вогнепальну зброю під патрони центрального запалювання або багатозарядну вогнепальну зброю, який:

- (а) може вміщувати більше 20 патронів; або
- (б) якщо йдеться про довгу вогнепальну зброю, може вміщувати більше 10 патронів,

за винятком випадків, коли така особа отримала дозвіл на підставі статті 6 або дозвіл, який був підтверджений, поновлений і продовжений на підставі статті 7 (4а).

Стаття 5а

Щоб звести до мінімуму ризик доступу сторонніх людей до вогнепальної зброї або боєприпасів, держави-члени повинні запровадити правила належного нагляду за вогнепальною зброєю та боєприпасами, а також правила їх належного безпечного зберігання. Вогнепальна зброя та боєприпаси до неї не повинні бути легко доступні разом. Належний нагляд означає, що особа, яка законно володіє вогнепальною зброєю або відповідними боєприпасами, контролює їх під час їх транспортування та використання. Рівень перевірки умов належного зберігання повинен відповідати кількості та категорії вогнепальної зброї та відповідних боєприпасів.

Стаття 5b

Держави-члени повинні забезпечити, щоб у випадках коли придбання та продаж вогнепальної зброї, її основних частин або боєприпасів, що належать до категорії А, В або С, шляхом використання дистанційних договорів, визначених у пункті (7) статті 2 Директиви Європейського Парламенту і Ради 2011/83/ЄС ([2](#)), особисті дані та, в разі необхідності, дозвіл придбача вогнепальної зброї, її основних частин або боєприпасів підлягали до моменту доставлення або найпізніше під час доставлення перевірки, яка проводиться:

- (а) ліцензованим або авторизованим зброярем чи брокером; або
- (б) органом публічної влади чи представником такого органу.

Стаття 6

1. Без обмеження статті 2 (2), держави-члени повинні вживати всіх належних заходів, щоб забороняти придбання вогнепальної зброї або володіння вогнепальною зброєю, її основними частинами та боєприпасами, що належать до категорії А. Вони повинні забезпечувати, щоб вогнепальна зброя, її основні частини та боєприпаси, якими володіють незаконно у порушення встановленої заборони, були вилучені.

2. Для захисту безпеки найважливіших об'єктів інфраструктури, торговельного судноплавства, особливо важливих конвоїв та стратегічних приміщень, а також для цілей національної оборони, освіти, культури, досліджень та історії, та без обмеження параграфу 1, національні компетентні органи можуть, в окремих випадках, у винятковому порядку та у належним чином обґрунтований спосіб, надати дозволи на вогнепальну зброю, її основні частини та боєприпаси, що належать до категорії А, якщо це не суперечить громадській безпеці або громадському порядку.

3. Держави-члени можуть вирішити надавати колекціонерам, в окремих конкретних випадках, у винятковому порядку та у належним чином обґрунтований спосіб, дозволи на придбання вогнепальної зброї та володіння вогнепальною зброєю, її основними частинами та боєприпасами, що належать до категорії А, які підлягають суворому дотриманню вимог безпеки, враховуючи надання національним компетентним органам доказів того, що вжито всіх заходів, щоб запобігати будь-яким ризикам для громадської безпеки або для громадського порядку, а також що така зброя, її основні частини або відповідні боєприпаси зберігаються з рівнем захисту, який є пропорційним до ризиків, пов'язаних із неавторизованим доступом до таких об'єктів.

Держави-члени повинні забезпечити можливість ідентифікувати колекціонерів, авторизованих на підставі першого підпараграфу цього параграфу, в системі обліку даних, зазначеній у статті 4. Такі авторизовані колекціонери повинні бути зобов'язані вести реєстр усієї вогнепальної зброї категорії А, якою вони володіють, і національні компетентні органи повинні мати доступ до такого реєстру. Держави-члени запроваджують належну систему моніторингу щодо таких авторизованих колекціонерів з урахуванням усіх відповідних факторів.

4. Держави-члени можуть дозволити зброярам або брокерам, відповідно до їхніх професійних обов'язків, здійснювати придбання, виготовлення, деактивування, ремонтування, постачання, передавання та володіння щодо вогнепальної зброї, її основних частин та боєприпасів, що належать до категорії А, за умови суворого дотримання вимог безпеки.

5. Держави-члени можуть дозволити музеям здійснювати придбання вогнепальної зброї, її основних частин та боєприпасів, що належать до категорії А, а також володіння ними за умови суворого дотримання вимог безпеки.

6. Держави-члени можуть дозволити спортивним стрільцям придбавати напівавтоматичну вогнепальну зброю та володіти напівавтоматичною вогнепальною зброєю, що вказана у пункті 6 або 7 категорії А, за умови виконання таких вимог:

- (а) задовільного оцінювання відповідної інформації, що впливає із застосування статті 5 (2);
- (б) надання доказів того, що відповідний спортивний стрілець активно тренується для змагань або бере участь у змаганнях зі стрільби, визнаних офіційно визнаною організацією зі спортивної стрільби відповідної держави-члена або заснованої на міжнародному рівні та офіційно визнаною федерацією спортивної стрільби; та
- (с) надання довідки від офіційно визнаної організації зі спортивної стрільби, яка підтверджує, що:
 - (і) спортивний стрілець є членом клубу спортивної стрільби та регулярно займався спортивною стрільбою в цьому клубі протягом щонайменше 12 місяців; та
 - (іі) зазначена вогнепальна зброя відповідає технічним умовам, необхідним для такого виду змагань як стрільба, визнаних заснованою на міжнародному рівні та офіційно визнаною федерацією спортивної стрільби.

Що стосується вогнепальної зброї в пункті 6 категорії А, держави-члени, які застосовують військову систему, засновану на загальній призовній службі, та які мають протягом останніх 50 років систему передачі військової вогнепальної зброї особам, які залишають лави армії після виконання ними військового обов'язку, можуть надавати таким особам, як спортивним стрільцям, дозвіл залишити собі одну одиницю вогнепальної зброї, яку вони використовували під час обов'язкової військової служби. Відповідні органи публічної влади повинні трансформувати цю вогнепальну зброю у напівавтоматичну вогнепальну зброю, а також періодично перевіряти, щоб особа, яка використовує таку вогнепальну зброю, не становила ризику для громадської безпеки. У таких випадках застосовуються положення, визначені в пунктах (а), (б) та (с) першого підпараграфа.

7. Надані на підставі цієї статті дозволи повинні періодично переглядатись через інтервали, що не перевищують 5 років.

▼В

Стаття 7

1. Жодна особа не може придбати вогнепальну зброю категорії В на території будь-якої держави-члена без отримання дозволу такої держави-члена.

Жоден дозвіл не може бути наданий резиденту іншої держави-члена без попередньої згоди такої держави-члена.

2. Жодна особа не може володіти вогнепальною зброєю категорії В на території певної держави-члена без отримання дозволу такої держави-члена. Якщо особа є резидентом іншої держави-члена, така інша держава-член повинна бути відповідно поінформована.

3. Дозвіл на придбання вогнепальної зброї та дозвіл на володіння вогнепальною зброєю категорії В може надаватися у формі єдиного адміністративного рішення.

▼М1

4. Держави-члени можуть передбачити надання особам, які відповідають умовам надання дозволу на вогнепальну зброю, багаторічної ліцензії на придбання всіх видів вогнепальної зброї та володіння всіма видами вогнепальної зброї, що вимагають отримання дозволу, без обмеження:

- (а) зобов'язання офіційно повідомляти компетентні органи про передачу;
- (б) періодичної перевірки того, що зазначені особи продовжують виконувати умови; або
- (с) максимальних строків володіння, встановлених національним правом.

▼М2

Дозволи на володіння вогнепальною зброєю повинні періодично переглядатись через інтервали, що не перевищують 5 років. Дозвіл може бути поновлений або подовжений, якщо продовжують виконуватися умови, на підставі яких його було надано.

4а. Держави-члени можуть вирішити підтвердити, поновити або подовжити дозволи для напівавтоматичної вогнепальної зброї, що належить до категорії А згідно з пунктом 6, 7 або 8, у випадку вогнепальної зброї, що належить до категорії В, та яку було законно придбано і зареєстровано до 13 червня 2017 року, за умови дотримання умов, встановлених у цій Директиві. Крім того, держави-члени можуть дозволити придбання такої вогнепальної зброї іншим особам, які отримали дозвіл від держав-членів на

підставі цієї Директиви, з урахуванням змін, внесених Директивою Європейського Парламенту і Ради (ЄС) 2017/853 ([3](#)).

[▼M1](#)

5. Держави-члени ухвалюють правила для забезпечення того, щоб особи, які володіють дозволами на вогнепальну зброю категорії В, чинними на підставі національного законодавства станом на 28 липня 2008 року, не мали потреби подавати заяву на отримання ліцензії або дозволу на вогнепальну зброю, якою вони володіють та яка належить до категорій С або D, з причини набуття чинності Директивою Європейського Парламенту і Ради 2008/51/ЄС від 21 травня 2008 року ([4](#)). Проте, для будь-якої подальшої передачі вогнепальної зброї категорій С або D необхідно, щоб придбавач отримав чи мав ліцензію або мав спеціальний дозвіл на володіння такою вогнепальною зброєю відповідно до національного права.

[▼B](#)

Стаття 8

1. Жодна особа не може володіти вогнепальною зброєю категорії С, якщо вона її не задекларувала в органах держави-члена, на території якої особа володіє такою вогнепальною зброєю.

Держави-члени повинні передбачити обов'язкове декларування всіх видів вогнепальної зброї категорії С, якою на цей час володіють на їхніх територіях, але яка не була раніше задекларована, протягом одного року після набуття чинності національними положеннями, що транспонують цю Директиву.

2. Кожен продавець, зброяр або приватна особа повинні інформувати органи держави-члена, на території якої це відбувається, про кожну передачу або надання вогнепальної зброї категорії С з наданням даних, за допомогою яких можуть бути ідентифіковані вогнепальна зброя та особа, яка її придбала. Якщо особа, яка придбаває таку вогнепальну зброю, є резидентом іншої держави-члена, така інша держава-член повинна бути поінформована про придбання державою-членом, на території якої придбання відбулося, та особою, яка придбала вогнепальну зброю.

[▼M2](#)

3. Якщо держава-член забороняє або передбачає обов'язкове отримання дозволу для придбання та володіння на її території щодо вогнепальної зброї категорії В або С, вона інформує про це інші держави-члени, які роблять про це окрему відмітку на Європейській картці на вогнепальну зброю, яку вони видають для такої вогнепальної зброї відповідно до статті 12 (2).

[▼B](#)

Стаття 9

1. Надання вогнепальної зброї категорії А, В або С особі, яка не є резидентом відповідної держави-члена, може бути дозволене за умови дотримання обов'язків, встановлених у статтях 6, 7 та 8:

— якщо особа, яка її придбаває, отримала на підставі статті 11 дозвіл самостійно здійснити передачу до країни свого проживання,

— якщо особа, яка її придбаває, подає письмову декларацію, у якій засвідчує та обґрунтовує свій намір володіти вогнепальною зброєю на території держави-члена придбання, за умови, що така особа виконує всі законні вимоги для володіння на території такої держави-члена.

2. Держави-члени можуть дозволити тимчасове надання вогнепальної зброї відповідно до процедур, які вони встановлять для такої мети.

[▼M2](#)

Стаття 10

1. Порядок придбання боєприпасів та володіння боєприпасами повинен бути таким самим, як і порядок володіння вогнепальною зброєю, для якої вони передбачені.

Придбання магазинів для напівавтоматичної вогнепальної зброї під патрони центрального запалювання, які можуть вмішувати більше 20 патронів або більше 10 патронів, якщо йдеться про довгу вогнепальну зброю, повинне бути дозволене лише для осіб, які отримали дозвіл на підставі статті 6 або дозвіл, який був підтверджений, поновлений або подовжений на підставі статті 7 (4а).

2. Зброярі та брокери можуть відмовитися від завершення будь-якої операції з придбання унітарних патронів від боєприпасів або частин боєприпасів, яку вони обґрунтовано вважають підозрілою внаслідок її характеру чи масштабу, і повинні повідомляти про будь-яку спробу такої операції компетентним органам.

[▼M2](#)

Стаття 10а

1. Держави-члени повинні вживати заходів, щоб унеможливити пристосування пристроїв із запобіжним елементом ствола, призначених для стрільби лише холостими патронами, подразнюючими речовинами, іншими активними речовинами або сигнальними піротехнічними патронами, для викидання дробу, кулі або снаряду за рахунок згорання металюї вибухової речовини.
2. Держави-члени повинні класифікувати як вогнепальну зброю пристрої із запобіжним елементом ствола, призначені для стрільби лише холостими патронами, подразнюючими речовинами, іншими активними речовинами або сигнальними піротехнічними патронами, та які можуть бути пристосовані для викидання дробу, кулі або снаряду за рахунок згорання металюї вибухової речовини.
3. Комісія ухвалює імплементаційні акти, які встановлюють технічні специфікації для попереджувальної та сигнальної зброї, виготовленої або імпортованої на територію Союзу 14 вересня 2018 року або після цієї дати, щоб унеможливити її пристосування для викидання дробу, кулі або снаряду за рахунок згорання металюї вибухової речовини. Такі імплементаційні акти ухвалюють відповідно до експертної процедури, зазначеної в статті 13b (2). Комісія ухвалює перший такий імплементаційний акт до 14 вересня 2018 року.

Стаття 10b

1. Держави-члени повинні вживати заходів, щоб деактивація вогнепальної зброї перевірялася компетентними органами для гарантії того, що всі модифікації, які роблять на вогнепальній зброї, приводили всі її основні частини до стану повної непридатності та забезпечували відсутність можливості їх від'єднати, замінити чи модифікувати у такий спосіб, що дозволив би будь-яким чином знову активувати вогнепальну зброю. У рамках такої перевірки держави-члени повинні видавати сертифікат та здійснювати запис на засвідчення факту деактивації вогнепальної зброї, а також наносити на вогнепальну зброю чітко помітне унікальне маркування як свідчення деактивації.
2. Комісія ухвалює імплементаційні акти для встановлення стандартів і методів деактивації для забезпечення того, щоб усі основні частини вогнепальної зброї були приведені до стану повної непридатності та забезпечували відсутність можливості їх від'єднати, замінити чи модифікувати у такий спосіб, що дозволив би будь-яким чином знову активувати вогнепальну зброю. Такі імплементаційні акти ухвалюють відповідно до експертної процедури, зазначеної в статті 13b (2).
3. Зазначені в параграфі 2 імплементаційні акти не застосовуються до вогнепальної зброї, яку було деактивовано до дати початку застосування таких імплементаційних актів, за винятком випадків, коли таку зброю було передано до іншої держави-члена або введено в обіг після такої дати.
4. Держави-члени протягом 2 місяців після 13 червня 2017 року мають нотифікувати Комісії свої національні стандарти і методи деактивації, які застосовувалися до 8 квітня 2016 року, з обґрунтуванням причин того, чому рівень безпеки, що його забезпечують такі національні стандарти і методи деактивації, є еквівалентним рівню безпеки, що його гарантує дотримання технічних специфікацій для деактивації вогнепальної зброї, викладених у додатку I до Імплементаційного регламенту Комісії (ЄС) 2015/2403 ([5](#)) станом на 8 квітня 2016 року.
5. Якщо держави-члени здійснюють нотифікацію Комісії відповідно до параграфу 4 цієї статті, Комісія щонайпізніше через 12 місяців після отримання нотифікації повинна ухвалити імплементаційні акти, у яких повинно бути визначено, чи забезпечують нотифіковані у такий спосіб національні стандарти і методи деактивації належну деактивацію вогнепальної зброї з рівнем безпеки, який є еквівалентним рівню безпеки, що його гарантує дотримання технічних специфікацій для деактивації вогнепальної зброї, викладених у додатку I до Імплементаційного регламенту (ЄС) 2015/2403 станом на 8 квітня 2016 року. Такі імплементаційні акти ухвалюють відповідно до експертної процедури, зазначеної в статті 13b (2).
6. Вважається, що до дати застосування імплементаційних актів, зазначених у параграфі 5, будь-яка передана до іншої держави-члена або введена в обіг вогнепальна зброя, що була деактивована відповідно до національних стандартів та методів деактивації, які застосовувалися до 8 квітня 2016 року, відповідає технічним специфікаціям з деактивації вогнепальної зброї, викладеним у додатку I до Імплементаційного регламенту (ЄС) 2015/2403.
7. Вогнепальна зброя, яку деактивували до 8 квітня 2016 року відповідно до національних стандартів і методів деактивації, які було визнано такими, що забезпечують рівень безпеки, який є еквівалентним рівню безпеки, що його гарантує дотримання технічних специфікацій для деактивації вогнепальної зброї, викладених у додатку I до Імплементаційного регламенту (ЄС) 2015/2403 станом на 8 квітня 2016 року, вважається деактивованою вогнепальною зброєю, включно у випадках передачі до іншої держави-члена або введення в обіг після дати застосування імплементаційних актів, зазначених у параграфі 5.

Стаття 11

▼M2

1. Вогнепальна зброя може, без обмеження статті 12, бути передана від однієї держави-члена до іншої лише відповідно до процедури, встановленої в цій статті. Ця процедура також застосовується у випадку передачі вогнепальної зброї після продажу за дистанційним договором відповідно до пункту (7) статті 2 Директиви 2011/83/ЄС.

▼B

2. Якщо вогнепальна зброя має бути передана до іншої держави-члена, дотична особа, перед тим як відбудеться передача, повинна надати державі-члену, на території якої перебуває така вогнепальна зброя, такі дані:

- імена та адреси осіб, які продають або відчужують вогнепальну зброю, та особи, яка її купує чи набуває або, у відповідних випадках, власника,
- адресу, на яку вогнепальна зброя має бути відвантажена або транспортована,
- кількість вогнепальної зброї, яка має бути відвантажена або транспортована,
- дані, що дозволяють ідентифікувати вогнепальну зброю, а також зазначення того, що зброя пройшла перевірку відповідно до Конвенції від 1 липня 1969 року про взаємне визнання маркування про проведення випробувань ручної вогнепальної зброї,
- засоби передачі,
- дату відправлення та орієнтовну дату прибуття.

Зазначену в двох останніх абзацах інформацію не потрібно повідомляти, якщо передача відбувається між двома зброярами.

Держава-член вивчає умови, за яких буде проведено передачу, зокрема що стосується безпеки.

Якщо держава-член дозволяє таку передачу, вона видає ліцензію із зазначенням усіх даних, вказаних у першому підпараграфі. Така ліцензія повинна супроводжувати зброю до місця її призначення; її належить пред'являти на будь-яку вимогу органів держав-членів.

3. Що стосується передачі іншої вогнепальної зброї ніж зброя військового призначення, що виключена зі сфери дії цієї Директиви відповідно до статті 2 (2), кожна держава-член може надавати зброярам право здійснювати передачу вогнепальної зброї з їхньої території зброяру, що має осідок на території іншої держави-члена, без попереднього дозволу, зазначеного в параграфі 2. З цією метою вона повинна видати дозвіл з максимальним строком дії три роки, який може бути в будь-який час призупинений або скасований за обґрунтованим рішенням. Документ, у якому міститься покликання на такий дозвіл, повинен супроводжувати вогнепальну зброю до того часу, поки вона не надійде за місцем призначення; його належить пред'являти на будь-яку вимогу органів держав-членів.

▼M1

До дати передачі зброяр повинен повідомити органам держави-члена, з якої має бути здійснена передача, всі дані, перелік яких подано в першому підпараграфі параграфа 2. Зазначені органи повинні проводити інспектування, а у відповідних випадках з виїздом на місце, для перевірки відповідності між інформацією, яка була повідомлена зброярем, та фактичними характеристиками передачі. Інформація повинна бути повідомлена зброярем протягом строку, який залишає достатньо часу.

▼B

4. Кожна держава-член повинна надавати іншим державам-членам перелік вогнепальної зброї, передача якої ►C1 на її територію може бути дозволена ◀ без її попередньої згоди.

Такі переліки вогнепальної зброї повинні надаватися зброярам, які отримали авторизацію для передачі зброї без попереднього дозволу в рамках встановленої у параграфі 3 процедури.

Стаття 12

1. Якщо процедура, передбачена в статті 11, не застосовується, володіння зброєю під час поїздки через територію двох або більше держав-членів дозволяється лише у разі, якщо дотична особа отримала дозвіл кожної з цих держав-членів.

Держави-члени можуть надати такий дозвіл для однієї або декількох поїздок на максимальний строк один рік, з можливістю поновлення. Такі дозволи повинні бути вписані в Європейську картку на вогнепальну

зброю, яку подорожуючий повинен пред'являти на будь-яку вимогу органів держав-членів.

2.

► M1

► M2

Незважаючи на параграф 1, мисливці та історичні реконструктори для вогнепальної зброї категорії С та спортивні стрільці для вогнепальної зброї категорій В або С, а також вогнепальної зброї категорії А, дозвіл для якої було надано на підставі статті 6 (6) або дозвіл для якої було підтверджено, поновлено чи подовжено на підставі статті 7 (4а), можуть без попереднього дозволу, зазначеного у статті 11 (2), володіти однією або більшою кількістю одиниць вогнепальної зброї під час поїздки через територію двох або більше держав-членів з метою взяти участь у своїй діяльності, за умови, що:

- (a) вони мають Європейську картку на вогнепальну зброю, в якій зазначено таку одиницю або такі одиниці вогнепальної зброї; та
- (b) вони можуть обґрунтувати причини своєї поїздки, зокрема шляхом пред'явлення запрошення або іншого доказу діяльності з мисливства, спортивної стрільби або історичної реконструкції на території держави-члена призначення.

Держави-члени не можуть встановити умовою визнання Європейської картки на вогнепальну зброю сплату будь-якого збору чи мита. ◀

▼ M2

Проте, цей відступ не застосовується до поїздок на територію держави-члена, яка, відповідно до статті 8 (3) або заборонила придбання відповідної вогнепальної зброї та володіння нею, або передбачила для цього зобов'язання отримувати дозвіл. У такому випадку, до Європейської картки на вогнепальну зброю про це повинна бути внесена спеціальна відмітка. Держави-члени можуть також відмовитися від застосування цього відступу у випадках, коли йдеться про вогнепальну зброю категорії А, дозвіл на яку було надано на підставі статті 6 (6) або дозвіл на яку було підтверджено, поновлено чи подовжено на підставі статті 7 (4а).

▼ В

У контексті звіту, зазначеного в статті 17, Комісія після консультацій із державами-членами буде також розглядати наслідки застосування другого підпараграфа, зокрема у частині його впливу на громадський порядок та громадську безпеку.

3. Дві або більше держав-членів можуть в угодах про взаємне визнання національних документів передбачити більш гнучкий порядок для руху з вогнепальною зброєю в межах своїх територій, ніж порядок, передбачений у цій статті.

Стаття 13

1. Кожна держава-член передає всю наявну в неї корисну інформацію щодо остаточної передачі вогнепальної зброї державі-члену, на територію якої така передача була здійснена.

2. Вся інформація, отримана державою-членом шляхом використання процедур, встановлених у статті 11 про передачу вогнепальної зброї та статті 7 (2) і статті 8 (2) про придбання вогнепальної зброї та володіння нею нерезидентами, повинна бути повідомлена не пізніше ніж під час передачі державі-члену призначення та, у відповідних випадках, не пізніше ніж під час передачі державам-членам транзиту.

▼ M1

3. Для цілей ефективного застосування цієї Директиви, держави-члени повинні здійснювати обмін інформацією на регулярній основі. Для цієї мети Комісія до 28 липня 2009 року створює контактну групу для обміну інформацією для цілей застосування цієї статті. Держави-члени інформують одна одну та Комісію про національні органи, відповідальні за передачу та отримання інформації, а також за виконання зобов'язань, визначених у статті 11 (4).

▼ M2

4. Компетентні органи держав-членів із використанням електронних засобів обмінюються інформацією про дозволи, надані для передачі вогнепальної зброї іншій державі-члену, та інформації щодо відмов у

наданні дозволів відповідно до статей 6 та 7 з причин безпеки або причин, пов'язаних із надійністю відповідної особи.

5. Комісія створює систему для обміну інформацією, згадану в цій статті.

Комісія ухвалює делеговані акти відповідно до статті 13а на доповнення цієї Директиви шляхом встановлення докладного механізму для систематичного обміну інформацією за допомогою електронних засобів. Комісія ухвалює перший такий делегований акт до 14 вересня 2018 року.

[▼M2](#)

Стаття 13а

1. Повноваження на ухвалення делегованих актів надають Комісії відповідно до умов, установлених у цій статті.

2. Повноваження ухвалювати делеговані акти, зазначені у статті 13 (5), надаються Комісії на невизначений строк починаючи з 13 червня 2017 року.

3. Делеговані повноваження, зазначені в статті 13 (5), можуть бути в будь-який час відкликані Європейським Парламентом або Радою. Рішення про відкликання припиняє делеговані повноваження, вказані в такому рішенні. Воно набуває чинності в день, наступний після дня публікації рішення в *Офіційному віснику Європейського Союзу*, або в пізнішу дату, вказану в ньому. Воно не впливає на чинність будь-яких делегованих актів, які вже набули чинності.

4. Перед ухваленням делегованого акта Комісія проводить консультації з експертами, призначеними кожною державою-членом відповідно до принципів, викладених у Міжінституційній угоді від 13 квітня 2016 року про краще законотворення.

5. Як тільки Комісія ухвалює делегований акт, вона надає його одночасно Європейському Парламенту і Раді.

6. Делегований акт, ухвалений відповідно до статті 13 (5), набуває чинності тільки в тому випадку, якщо ні Європейський Парламент, ні Рада не висловили жодних заперечень протягом двомісячного періоду з дати надання зазначеного акта Європейському Парламенту і Раді, або якщо до закінчення такого періоду Європейський Парламент і Рада повідомили Комісії, що вони не матимуть заперечень. Такий період подовжують на 2 місяці за ініціативою Європейського Парламенту або Ради.

[▼M2](#)

Стаття 13б

1. Комісії повинен надавати підтримку комітет. Такий комітет є комітетом у розумінні Регламенту Європейського Парламенту і Ради (ЄС) № 182/2011 ([9](#)).

2. У разі покликання на цей параграф застосовується стаття 5 Регламенту (ЄС) № 182/2011.

[▼B](#)

Стаття 14

Держави-члени ухвалюють усі належні положення, які забороняють ввезення на їхню територію:

- вогнепальної зброї, за винятком випадків, визначених у статтях 11 та 12, та за умови дотримання встановлених у них вимог,
- іншої зброї ніж вогнепальна зброя, за умови, що це дозволено національними положеннями відповідної держави-члена.

ГЛАВА 4

Прикінцеві положення

Стаття 15

1. Держави-члени посилюють перевірки на предмет володіння зброєю на зовнішніх кордонах [►M2](#) Союзу ◀ . Вони, зокрема, повинні забезпечувати, щоб подорожуючі з третіх країн, які мають намір поїхати до іншої держави-члена, дотримувалися вимог статті 12.

2. Ця Директива не перешкоджає здійсненню перевірок, які проводяться державами-членами або перевізником під час посадки на транспортні засоби.

3. Держави-члени інформують Комісію про порядок, відповідно до якого проводяться перевірки, зазначені в параграфах 1 та 2. Комісія збирає цю інформацію та надає її всім державам-членам.

4. Держави-члени повідомляють Комісії свої національні положення, включно зі змінами до них, щодо придбання зброї та володінням нею, якщо національне законодавство є більш суворим ніж мінімальний стандарт, який вони повинні ухвалити. Комісія передає таку інформацію іншим державам-членам.

[▼M1](#)

Стаття 16

Держави-члени встановлюють правила щодо санкцій, застосовних у разі недотримання національних положень, ухвалених відповідно до цієї Директиви, та вживають необхідних заходів для забезпечення їх виконання. Передбачені санкції повинні бути дієвими, пропорційними та стримувальними.

[▼M2](#)

Стаття 17

До 14 вересня 2020 року та після цього кожні 5 років Комісія повинна подавати Європейському Парламенту і Раді звіт про застосування цієї Директиви, включно з перевіркою придатності її положень, у разі необхідності, разом із законодавчими пропозиціями щодо, зокрема, категорій вогнепальної зброї в додатку I та питань, пов'язаних із запровадженням системи Європейських карток на вогнепальну зброю, маркуванням, а також впливом таких нових технологій як 3D-друк, використання QR-коду та використання радіочастотної ідентифікації (RFID).

[▼B](#)

Стаття 18

Держави-члени повинні ввести в дію закони, підзаконні нормативно-правові акти та адміністративні положення, необхідні для дотримання вимог цієї Директиви, щоб інструменти, передбачені цією Директивою, можна було ввести в дію не пізніше ніж 1 січня 1993 року. Вони негайно інформують Комісію та інші держави-члени про вжиті заходи.

Якщо держави-члени ухвалюють такі інструменти, вони повинні містити покликання на цю Директиву, або супроводжуватися таким покликанням у разі їх офіційної публікації. Методи здійснення такого покликання визначають держави-члени.

Стаття 19

Цю Директиву адресовано державам-членам.

ДОДАТОК I

I. Для цілей цієї Директиви «зброя» означає:

[▼M1](#)

— будь-яку вогнепальну зброю, визначену в статті 1 цієї Директиви,

[▼B](#)

— невогнепальну зброю, визначену в національному законодавстві.

II. [►M2](#) Для цілей цієї Директиви вогнепальну зброю класифікують за такими категоріями: ◀

A. [►M2](#) ————— ◀

Категорія А — Заборонена вогнепальна зброя

1. Військові ракети споряджені вибуховою речовиною та пускові установки до них.
2. Автоматична вогнепальна зброя.
3. Вогнепальна зброя, замаскована під інші предмети.
4. Боєприпаси з бронебійними, розривними або запальними снарядами та снарядами до таких боєприпасів.

5. Боеприпаси для пістолета і револьвера з експансивними снарядами та снаряди до таких боеприпасів, за винятком зброї для мисливства або спортивної стрільби, для осіб, що мають дозвіл на використання такої зброї.

▼M2

6. Автоматична вогнепальна зброя, яку було пристосовано під напівавтоматичну вогнепальну зброю, без обмеження статті 7 (4а).
7. Будь-яка із зазначеної далі напівавтоматичної вогнепальної зброї під патрони центрального запалювання:
 - (a) коротка вогнепальна зброя, яка дає змогу без перезарядження вистрілити більше ніж 21 патрон, якщо:
 - (i) незнімний магазин, місткість якого перевищує 20 патронів, є частиною такої вогнепальної зброї; або
 - (ii) у неї вставлений знімний магазин, місткість якої перевищує 20 патронів;
 - (b) довга вогнепальна зброя, яка дає змогу без перезарядження вистрілити більше ніж 11 патронів, якщо:
 - (i) незнімний магазин, місткість якого перевищує 10 патронів, є частиною такої вогнепальної зброї; або
 - (ii) у неї вставлений знімний магазин, місткість якого перевищує 10 патронів.
8. Напівавтоматична довга вогнепальна зброя (наприклад, вогнепальна зброя, яка спочатку призначалася для стрільби з плеча), яка може бути зменшена до довжини 60 см без втрати функціональності шляхом використання відкидного або телескопічного прикладу або прикладу, який можна зняти без використання інструментів.
9. Будь-яка вогнепальна зброя в цій категорії, яка була пристосована для стрільби холостими патронами, подразнюючими речовинами, іншими активними речовинами або піротехнічними патронами, або була пристосована під вихолощену зброю.

▼M2

Категорія В — Вогнепальна зброя, що вимагає отримання дозволу

1. Багатозарядна коротка вогнепальна зброя.
2. Однозарядна коротка вогнепальна зброя під патрони центрального запалювання.
3. Однозарядна коротка вогнепальна зброя під патрони кільцевого запалювання, загальна довжина якої менше ніж 28 см.
4. Напівавтоматична довга вогнепальна зброя, у якої магазин та патронник можуть разом вміщувати більше трьох патронів, якщо йдеться про вогнепальну зброю під патрони кільцевого запалювання, та більше ніж три і менше ніж дванадцять патронів, якщо йдеться про зброю під патрони центрального запалювання.
5. Інша напівавтоматична коротка вогнепальна зброя ніж та, що перелічена в пункті 7 (а) категорії А.
6. Напівавтоматична довга вогнепальна зброя, перелічена в пункті 7 (b) категорії А, в якій магазин та патронник не можуть разом вміщувати більше трьох патронів, магазин якої знімний, або якщо точно не відомо, що зброя не може бути пристосована звичайними інструментами під зброю, магазин та патронник якої можуть разом вміщувати більше трьох патронів.
7. Багатозарядна напівавтоматична довга вогнепальна зброя з гладким стволом, довжина якого не перевищує 60 см.
8. Будь-яка вогнепальна зброя з цієї категорії, яка була пристосована для стрільби холостими патронами, подразнюючими речовинами, іншими активними речовинами або піротехнічними патронами, або була пристосована під вихолощену зброю.
9. Напівавтоматична вогнепальна зброя для цивільного використання, яка має вигляд іншої зброї з автоматичними механізмами ніж та, що перелічена в пунктах 6, 7 або 8 категорії А.

Категорія С — Вогнепальна зброя та інша зброя, що вимагає декларування

1. Багатозарядна довга вогнепальна зброя, крім переліченої в пункті 7 категорії В.
2. Однозарядна довга вогнепальна зброя з нарізними стволами.

3. Напівавтоматична довга вогнепальна зброя, крім переліченої в категорії А або В.
4. Однозарядна коротка вогнепальна зброя під патрони кільцевого запалювання, загальна довжина якої не менше 28 см.
5. Будь-яка вогнепальна зброя з цієї категорії, яка була пристосована для стрільби холостими патронами, подразнюючими речовинами, іншими активними речовинами або піротехнічними патронами, або була пристосована під вихолощену зброю.
6. Вогнепальна зброя категорії А або В, або цієї категорії, яку деактивували відповідно до Імплементативного регламенту (ЄС) 2015/2403.
7. Однозарядна довга вогнепальна зброя з гладким стволом, яка була введена в обіг 14 вересня 2018 року або після цієї дати.

▼M2

▼M2

III. Для цілей цього додатка предмети, які відповідають визначенню «вогнепальна зброя», не включають до цього визначення, якщо вони:

- (a) призначені для попередження про небезпеку, сигналізації, рятувальних робіт, забою тварин, або риболовлі на гарпун, або промислових чи технічних цілей за умови, що вони можуть використовуватися лише для зазначеної мети;
- (b) розглядаються як старовинна зброя, якщо вони не були включені до категорій, визначених у частині II, та підпадають під дію національного права.

До моменту координації по всій території Союзу держави-члени можуть застосовувати своє національне право для вогнепальної зброї, переліченої в цій частині.

▼B

IV. Для цілей цього додатка:

- (a) «коротка вогнепальна зброя» означає вогнепальну зброю, довжина ствола якої не перевищує 30 сантиметрів, або загальна довжина якої не перевищує 60 сантиметрів;
- (b) «довга вогнепальна зброя» означає будь-яку вогнепальну зброю, окрім короткої вогнепальної зброї;
- (c) «автоматична вогнепальна зброя» означає вогнепальну зброю, яка після кожного пострілу перезаряджається автоматично, та з якої шляхом разового натискання на спусковий гачок можна здійснити більше ніж один постріл;
- (d) «напівавтоматична вогнепальна зброя» означає вогнепальну зброю, яка після кожного пострілу перезаряджається автоматично, та з якої шляхом разового натискання на спусковий гачок не можна зробити більш ніж один постріл;
- (e) «багатозарядна вогнепальна зброя» означає вогнепальну зброю, яку після пострілу перезаряджають з магазину або барабана вручну;
- (f) «однозарядна вогнепальна зброя» означає вогнепальну зброю без магазину, яку заряджають перед кожним пострілом, вручну вкладаючи патрон у патронник або паз для досилання біля казенної частини ствола;
- (g) «боєприпаси з бронебійними снарядами» означає боєприпаси для військового використання, у яких кулі мають оболонку та тверде проникаюче осердя;
- (h) «боєприпаси з розривними снарядами» означає боєприпаси для військового використання, у яких снаряд містить заряд, який вибухає при зіткненні;
- (i) «боєприпаси із запальними снарядами» означає боєприпаси для військового використання, у яких снаряд містить хімічну суміш, яка запалюється при контакті з повітрям або при зіткненні.

ДОДАТОК II

ЄВРОПЕЙСЬКА КАРТКА НА ВОГНЕПАЛЬНУ ЗБРОЮ

Картка повинна містити такі розділи:

- (a) дані про особу володільця;
- (b) дані про зброю або вогнепальну зброю, включно з покликанням на категорію у розумінні цієї Директиви;
- (c) строк дії картки;
- (d) розділ, який заповнює держава-член, яка видала картку (тип та реквізити дозволів тощо);
- (e) розділ, який заповнюють інші держави-члени (дозволи на в'їзд на їхню територію тощо);

▼M2

- (f) відмітки:

«Право на подорож до іншої держави-члена з однією або більшою кількістю одиниць вогнепальної зброї, що належить до зазначеної на цій картці категорії А, В або С, вимагає попереднього отримання одного або більшої кількості дозволів від держави-члена, до якої здійснюється поїздка. Такі дозволи можуть бути занесені в картку.

Загалом немає необхідності у зазначеному вище попередньому дозволі, якщо йдеться про поїздку з вогнепальною зброєю категорії С з метою взяття участі у мисливських заходах або заходах з історичної реконструкції, або з вогнепальною зброєю категорії А, В або С з метою взяття участі у спортивній стрільбі, якщо подорожуючий має картку вогнепальної зброї та може обґрунтувати причину поїздки.»

У випадку, коли держава-член відповідно до статті 8 (3) поінформувала інші держави-члени про те, що володіння певними типами вогнепальної зброї категорії В або С заборонене або вимагає отримання дозволу, може бути додано одну з таких відміток:

«Поїздка до... (відповідна держава-член) з вогнепальною зброєю... (дані про зброю) заборонена.»

«Поїздка до... (відповідна держава-член) з вогнепальною зброєю... (дані про зброю) вимагає отримання дозволу.»

(1) Директива Європейського Парламенту і Ради 2009/43/ЄС від 6 травня 2009 року про спрощення умов передачі пов'язаної з обороною продукції у межах Співтовариства (ОВ L 146, 10.06.2009, с. 1).

(2) Директива Європейського Парламенту і Ради 2011/83/ЄС від 25 жовтня 2011 року про права споживачів, про внесення змін до Директиви Ради 93/13/ЄЕС та Директиви Європейського Парламенту і Ради 1999/44/ЄС, а також про скасування Директиви Ради 85/577/ЄЕС та Директиви Європейського Парламенту і Ради 97/7/ЄС (ОВ L 304, 22.11.2011, с. 64).

(3) Директива Європейського Парламенту і Ради (ЄС) 2017/853 від 17 травня 2017 року про внесення змін до Директиви Ради 91/477/ЄЕС про контроль за придбанням зброї та володінням нею (ОВ L 137, 24.05.2017, с. 22).

(4) ОВ L 179, 08.07.2008, с. 5.

(5) Імплементаційний регламент Комісії (ЄС) 2015/2403 від 15 грудня 2015 року про запровадження спільних настанов щодо стандартів і методів деактивації для забезпечення того, що деактивована вогнепальна зброя незворотно приведена у непридатний стан (ОВ L 333, 19.12.2015, с. 62).

(6) Регламент Європейського Парламенту і Ради (ЄС) № 182/2011 від 16 лютого 2011 року про встановлення правил та загальних принципів стосовно механізмів контролю державами-членами здійснення Комісією виконавчих повноважень (ОВ L 55, 28.02.2011, с. 13).